

Сандей АДЕЛАДЖА: “Я формую образ України як духовної держави”

Старший пастор церкви “Посольство Боже” — про плітки, свою церкву та віру в Бога

Останнім часом ім'я пастора Сандея Аделаджі все частіше з'являється у стрічках новин. Не в останню чергу через заяви високопосадовців Міністерства внутрішніх справ про причетність церкви до діяльності компанії “Кінгз Кепітал”. Що насправді відбувається в церкві та довкола неї пастор розповів “Хрещатику”.

— Чи причетні ви до створення і управління фінансовою діяльністю компанії “Кінгз Кепітал”?

— У жодному разі. Я ще раз хочу відповідально заявити всім, що я ніяким чином не причетний до створення, управління “Кінгз Кепітал” і не прив'язаний до компанії фінансово. Моя причетність полягає тільки в тому, що Олександр Сафонов ходив до церкви “Посольство Боже” і брав участь у молодіжному служінні. Люди з нашої церкви, знаючи його і довіряючи йому, справді вкладали в компанію гроші.

— Чи закликали ви особисто парафіян вкладати гроші?

— Коли я почув, що багато парафіян пішли в компанію “Кінгз Кепітал”, мені справді стало цікаво дізнатися, куди вони несуть гроші. Я послав людей від церкви, щоб вони перевірили, що то за компанія. З'ясувалося, там дуже великі відсотки і гроші туди вкладати ризиковано. Мене проконсультували, що єдиний вихід — поради людям, аби вони вимагали страховку. Тому я вийшов на сцену і сказав, щоб люди не вкладали кошти ні в цю компанію, ні в жодну іншу без страховки і належних гарантій. Я до цього закликав, і лише тоді я говорив про “Кінгз Кепітал”. Причому я казав, щоб парафіяни не віддавали гроші, тільки тому, що ці люди ходять до церкви.

— Як розцінюєте заяву міністра внутрішніх справ про вашу причетність до цієї фінансової афери?

— Гадаю, він має на увазі парафіян нашої церкви, які постраждали. Напевно, міністр не може зрозуміти, як люди могли потрапити туди, а пастор не знав, що керівники компанії ходять до його церкви. Ошукані, мабуть, говорили про це, тому він так і каже. Міністрові тепер доведеться це довести якимсь чином, правдою або неправдою підтвердити своє слово.

— Чи готові ви подати до суду на пана Луценка, якщо впевнені, що він не має рації?

— Так, ми вже готові оскаржити дії пана Луценка в прокуратурі, щоб вона розібралася в цьому питанні.

— Що радите робити своїм парафіянам в умовах економічної кризи з урахуванням того, що

дехто став жертвами “Кінгз Кепітал” та інших таких компаній?

— Ми не тільки радимо. У нас працює антикризовий комітет, який готує пропозиції щодо занять і заробітку на повсякденні потреби людей. Також допома-

гають розібратися з банківськими та іншими зобов'язаннями. Тобто ми створили організації і структури, що надають реальну підтримку, щоб люди позбулися цих проблем.

— Антикризовий комітет допо-

магає тільки парафіянам вашої церкви чи до нього можуть звертатися й інші кияни?

— Будь-хто може звернутися. Хоча цей комітет створено при церкві “Посольство Боже”, допомагає усім.

— Чи постраждав ваш авторитет у церкві й серед громадськості через скандал довкола “Кінгз Кепітал” і заяви посадових осіб міністерства внутрішніх справ?

— Мій авторитет серед парафіян церкви не постраждав, бо

вони знають, що я казав про що компанію. Але, звісно, в очах людей, які вірять усьому почуту в засобах масової інформації, я виглядаю інакше, і ми, на жаль, не можемо вплинути на це.

— Що скажете про ситуацію з нигерійським банком, і чи має це до вас якийсь стосунок?

— Знаєте, мене запрошують брати участь у діяльності багатьох міжнародних організацій, тому що ставляться не просто як до пастора помісної церкви, а й як до громадського діяча. І як громадський діяч я долучався до різних програм, зокрема й зі зниження рівня бідності в країнах третього світу. Тож мене справді запросили взяти участь у роботі ради директорів фінансової організації. Це ближче до нашої каси взаємодопомоги. Тільки в неї люди самі здають гроші, а тут, навпаки, допомагають нещасним, у котрих немає мінімальних коштів для початку своєї справи.

Я справді є членом опікунської ради цієї установи. Уточню, я не створював банку, це не банк у звичному розумінні цього слова. Та й установа, яка починається з 20 тисяч доларів, не може бути банком.

— Чи допомагаєте ви особисто своїм парафіянам? Чи відвідуєте притулки та інші заклади, які діють під егідою церкви "Посольство Боже"?

— Так, звісно. Постійно. Ми фінансуємо дуже багато добродійних закладів. Забрали з вулиці понад дві тисячі дітей, котрих повернули і в суспільство, і в сім'ї. Ми створили більше як 500 центрів реабілітації, де десятки тисяч знедолюхених дістали і дістають допомогу. Звичайно, це відбувалося не тільки під моїм керівництвом або з моєї особистої подачі, але я вдячний за можливість брати участь у роботі організації й таких центрів.

— На які засоби церква реалізує соціальні проекти?

— Нашу церкву відвідують люди, котрі пережили якісь конкретні зміни в своїй долі. І оскільки їх підтримали, вони своєю чергою вважають своїм моральним боргом допомагати іншим людям. Є, наприклад, люди, які прийшли до нас з сімейними проблемами. Вони знають: якщо нині принесуть десятину або інші добровільні пожертвування, то ці гроші допоможуть іншим сім'ям так само, як і їм свого часу. Люди, які були бомжами чи наркоманами й позбулися цих бід завдяки нашій церкві, тепер також добровільно жертвують десятину, аби підставити плече іншим.

Ось за рахунок яких грошей ми живемо — це називається добровільні пожертвування, десятина задля допомоги людям, які її потребують.

— Чи зверталися ви по допомогу в державні структури для реалізації ваших соціальних проектів і програм?

— Ні. Мені здається, що в Україні поки що не заведено, що держава разом із церквою розв'язує соціальні проблеми. Та, звісно, є винятки. З Леонідом Черновецьким ми працювали над деякими проектами, коли він ще не був мером. Зокрема це робота над проектом "Стефанія" (де займаються харчуванням безпритульних), а також діяльність багатьох центрів

допомоги наркоманам і алкозалежним. Але Леонід Черновецький бере участь у цих проектах не як посадова особа, а як фізична. Він допомагає фінансами, а ми працюємо.

— Леонід Черновецький допомагає як приватна особа?

— Так, він це робить не як державна посадова особа, а приватно — виконуючи свій християнський обов'язок.

— Коли, як і чому ви вирішили боротися з расизмом?

— Як темношкірий не з чуток знаю, як деколи тяжко доводиться іноземцям в Україні. Я знаю, що це передусім проблема невігластва. Проблема набуває масштабів організованої злочинності, перш за все тому, що українські скінхедеді наслідують російських колег. Тому ми допомагаємо нашою десятиною для виступів громадських організацій проти расизму, для публікації відповідних матеріалів у ЗМІ. Це сприяє і корекції цієї проблеми.

Також я сам із народом України виходив на демонстрації проти цього явища. Виступав із зірками кіно та естради України, щоб сказати расизму "ні".

— На вашу думку, держава ніяк протистоїть расизму чи ні?

— На жаль, немає навіть законопроекту, який міг би зупинити або зменшити масштаби цього явища. Точніше, він нині лежить у Верховній Раді без розгляду.

У Росії, звідки ця проблема поширилася в Україну, проти расизму зроблено більше. Там тепер саджають людей за грати з мотивів убивства на расовому підґрунті, такий закон там уже ухвалено. Потрібно, щоб і в Україні він теж був.

— Чому, на вашу думку, в Україні досі не розкрито жодного злочину на ґрунті расизму?

— Навіть ті злочини, які було розкрито, не закінчилися покаранням людей відповідно до їхніх вчинків. Таких людей звинувачують тільки в хуліганстві. Коли це буде врегульовано законодавством, правоохоронним органам легко буде боротися. У цьому суть проблеми.

— Чи захищаєте ви інтереси України, беручи участь в різних міжнародних організаціях і заходах?

— Скрізь, де я буваю, я представляю як український пастор, завжди виступаю на захист України. І мене приймають як українського пастора. Завдяки моєму служінню немало країн дізналися більше про Україну.

Також зазначу, що, ймовірно, наша церква є лідером серед інших організацій, за чийми запрошеннями приїжджають в Україну іноземні туристи. Вони витрачають тут свої гроші, і Україна одержує чималі дивіденди від того, що дуже багато іноземців приїжджають у нашу церкву.

З іншого боку, я, напевно, єдина людина в Україні, яка щонеділі виступає перед аудиторією, яка налічує понад сто країн світу. Мої слухачі платять за супутникові трансляції і в Європі, і в Африці, і в країнах колишнього Варшавського блоку. І головне, що я формую образ України як духовної держави.

— Що, на вашу думку, повинна зробити Україна для поліпшення іміджу на міжнародній арені?

— Насамперед із цієї метою

політики повинні перестати сваритися, вони мають порозумітися, поставити інтереси країни вище за інтереси своєї партії.

Окрім того, Україні слід задля цього зробити рішучі дії у бік ЄС.

По-третє, потрібно, щоб державні діячі не робили таких заяв, як пан Луценко, котрий сказав: "Можете вважати мене расистом, якщо хочете".

Міжнародному іміджу України може бути завдано неправної шкоди тільки через те, що людина притісняє іноземців, будучи високою посадовою особою.

— Як ви розцінюєте перемогу Барака Обами на президентських виборах у США?

— Я думаю, що це позитивно для Америки, перш за все. Це знак того, що Америка, не дивлячись на всі свої проблеми у минулому (расизм і так далі), рухається вперед, що це справді демократія вишого гатунку, що представник меншини може посісти такий пост. Це приклад для інших країн. Я не знаю, в якій ще країні представник меншини може стати президентом, тим більше, темношкірий. Це серйозна заявка на зміцнення демократії в інших країнах.

— Чи підтримували ви його морально під час президентської кампанії? Молилися за нього?

— Можна сказати, що я підтримував його морально. Але сказати, що я підтримував його активно, не можна, тому що я не згоден із деякими елементами його політики. Зокрема тому, що він захищає права гомосексуалістів. Я думаю, що гомосексуалістів потрібно любити, але при цьому допомагати їм реабілітуватися. Я також не прихильник того, що він підтримує аборти. Президент, який підтримує на державному рівні аборти, робить не найкраще, що може зробити.

Хоча при цьому я його морально підтримую, тому що я відчуваю, що він кращий кандидат, і це буде уроком для всього світу і поліпшить імідж Америки.

— Чого чекати Україні й українцям від президентства Барака Обами?

— Думаю, що мене можуть запросити до пасторської команди президента Обами. Нині тривають переговори про це. До мене звернулися деякі люди, поки що це неофіційні перемовини. Але я думаю, що зможу замовити там слово за Україну. Також вважаю, що навіть без мене Обама все-таки буде більше прихильний до України хоч би тому, що Америка не хоче, щоб з Україною трапилося те, що з Грузією.

— Як з християнської точки зору покласти край безперервним політичним війнам в Україні?

— З християнської точки зору потрібно, щоб лідери навчилися покорити один перед одним. Саме гордіня передуповоджує і заважає людям упокорюватися один перед одним. Якщо буде менше гордіні й переслідувань власних інтересів, а більше того, що сприяє благополуччю країни, то це буде хорошим благословенням для всієї країни.

— Яка позиція церкви "Посольство Боже" щодо можливих дострокових парламентських виборів?

— Я думаю, що перевибори

навіть чи стабілізують країну в цілому, але якщо глава держави ухвалить таке рішення, то країна повинна підтримати це.

— Як ви вважаєте, кредит МВФ допоможе чи нашкодить людям?

— У принципі, повинен допомогти, але якщо ці гроші використають для справи, а не вкрадуть.

— Наскільки велика церква "Посольство Боже"? Скільки у вас храмів в Україні і світі?

— В Україні понад 400 храмів, по всьому світові — понад 700.

— Чим є сьогодні церква "Посольство Боже" у релігійному світі?

— Це харизматична церква. Тобто вона побудована на дії дарів Духу Святого. Ми переконані, що до церкви не слід іти, якщо вона не допомагає.

"Посольство Боже" побудоване винятково на наданні прагматичної допомоги людям, які того потребують. Тобто ми робимо наголос не стільки на обрядах, скільки на допомозі конкретним людям. Вважаємо, що Ісус помер заради людей, і тому церква повинна допомагати їм.

— Що ви скажете про відносини "Посольства Боже" з іншими євангельськими протестантськими харизматичними церквами в Україні і світі? А також з іншими християнськими — православними і католицькими?

— Ми ставимося до всіх християнських конфесій — православних, католиків, протестантів — як до братів. Це наші брати по вірі. У нас одна віра, одне хрещення і один Господь. Тому ми дружимо. Прагнемо дружити зі всіма напрямками, бажано, щоб усі ми працювали людям на добро.

— Православна церква і деякі політики називають "Посольство Боже" сектою. Ви згодні з цим?

— Сектою називали також учнів Ісуса Христа, коли він започаткував християнство. Сектами називали й православних, і католиків. Історія повторюється. Насправді це лише спроба нашкодити, нависити ярлик, аби не ходили до церкви. Але люди ходять до храму, бо бачать реальні справи. Ісус заповідав судити за зробленим. Хоч які були б скандали навколо церкви, хоч які наклепи, істина залишиться істиною — справи наші хороші.

Ті, хто стикався з парафіянами нашої церкви, побачили своїми очима, як життя змінюється на краще, і в цьому — переваги "Посольства Боже".

— Яка кількість парафіян "Посольства Боже" в світі?

— До "Посольства Боже" зверталися і калялися майже два мільйони людей. Але не можна всіх їх вважати віруючими: хтось ходить, а хтось ні. Але сьогодні в усьому світі таких, хто відвідує нашу церкву раз на тиждень, до 100 тисяч. Це невелика група людей. В Україні найбільше таких віруючих, майже 80 тисяч.

— У ЗМІ вашу церкву постійно згадують у політичному контексті. То називають вас заангажованим у топ-політиці Леоніда Черновецького, то в Помаранчевій революції. Як ви до цього ставитесь?

— Наша церква справді активна. Важко знайти в Україні громадян, активніших за пара-

фіян "Посольства Боже". Це пояснюється тим, що вони не приховують власних симпатій у політичних дебатах і кампаніях.

Звичайно, не можна заперечувати, що члени "Посольства Боже" зіграли величезну роль у Помаранчевій революції. А також неможливо заперечувати те, що Леонід Черновецький заявляв: ми з ним друзі, й він ходить у нашу церкву. Що й зумовило різні плітки.

— Хто з відомих в Україні людей є парафіянами вашої церкви?

— Я вже називав їхні прізвища, але мені від цього стало гірше. Бачу, що люди почали спекулювати цим, почалися нападки на тих, кого я назвав. Тому я зрозумів: якщо хтось ходить до церкви, це його особиста справа перед Богом. Не пасторська справа розголошувати деталі їхнього особистого життя.

— Розкажіть, будь ласка, про вашу ініціативу в створенні клубу "1000 мільйонерів".

— Я їжджу по всьому світові й бачу, як люди неохоче інвестують свої гроші до України. Коли запитую про причину, кажуть, ніби бояться, не довіряють Україні. Це мене ображає. У країну, де живу, де служу як пастор, люди не хочуть їхати, бо вважають, що бізнес тут брудний і що ризиковано довіряти українським бізнесменам. Тому ми вирішили створити клуб "1000 мільйонерів". У нього приходять не ті, хто вже став мільйонером, а ті, хто розпочинає свій бізнес з чистого аркуша, хоче вести його у злагоді з принципами слова Божого, порядності та чистоти, прозорості й законсервованості. Це ті люди, які ведуть бізнес чесно, їм можуть довіряти іноземні інвестори та бізнесмени. Ми почали збирати таких людей, навчати їх, як можна заробляти чисті гроші, використовуючи слово Боже. Щоб їм не було соромно розповідати потім, як заробили перший мільйон.

— Що для вас означає бути пастором?

— Віддавати своє життя людям на добро, розв'язувати їхні проблеми. Тобто зробити все, щоб кожен зрозумів, як треба спілкуватися з Богом, як зустрітися з Творцем і Рятівником і допомогти кожному стати іншим.

— Чи є у вас вороги і чи молилися за них?

— Мені здається, що всі, хто щось робить, завжди викликають до себе неприязнь. Не мають ворогів тільки ті, хто нічого не робить. Тому, напевно, у мене є вороги, але я їх люблю, благословляю і прагну робити для них добро.

— Що ви побажаєте нашим читачам напередодні Нового року і Різдвяних свят?

— Побажано, щоб Бог допоміг усім, дав їм нові можливості в Новому році, щоб пізнали щось нове. Аби кожен знайшов себе, своє призначення, відбувся. Щоб відчували радість від того, що допомагають іншим.

Новий рік я завше зустрічаю у колі великої сім'ї — в "Посольстві Божему". Там збирається громада з двох-трьох тисяч віруючих, і ми разом святкуємо Новий рік ●

Розмовляв Сидір ПЕТРЕНКО, "Хрещатик"